

Skoleelever lavede film om løvejagt

Henrik Brøndsted i færd med at optage »Sandheden om løvejagten« for »Prometheus Film«, som de unge mennesker kalder deres filmselskab.

Farce om Ole Olsens stumfilm-sensation „Løvejagten på Elleore“

Tekst: KURT POULSEN

Foto: JOHNNY BONNE

En af storvildtjægerne i en nervepirrende situation. Løven — udlånt fra Zoologisk Museum — tog det hele med stoisk ro. Den har været udstoppet i næsten 100 år.

100-årig løve blev skudt for 2. gang

»Løvejagten på Elleore«, en af dansk stumfilms kendte produkter, er blevet genindspillet. Ikke af professionelle filmfolk, men af unge mennesker, der for første gang havde en 16 mm småfilmsoptager i hånden.

Det hele begyndte i foråret på Østersøgades Gymnasium. To 19-årige elever, Henrik Brøndsted og Gustav Valentiner, mødte hinanden på trappen. De havde tit snakket om, at de „ville lave en film“.

rater. De lånte et 16 mm småfilmsapparat og købte 500 m råfilm. 225 m gik i brokkassen. 275 m blev til tonefilmen „Sandheden om løvejagten“, der spiller ca. en halv time.

Familie-tradition

Filmen er en farce, der fortæller om, hvordan det lykkedes Ole Olsen at optage og verden over opføre „Løvejagten på Elleore“, trods dyreværnefolks og Albertis modstand.

Henrik Brøndsted var manuskriptforfatter, fotograf og instruktør. En klassekammerat, Søren Amdal, produktionsleder, og Gustav Valentiner „alt det andet bag kameraet“. En snes skolekammerater udfyldte skuespillernes pladser.

En af dem var Kristen Drastrup, der spillede Ole Olsens medarbejder. Han kendte kun den oprindelige „Løvejagten på Elleore“ af omtale. Siden viste det sig, at hans far i sin tid skrev løvejagt-manuskriptet til Ole Olsen.

15-årig komponist

Underlægningsmusikken blev komponeret af den 15-årige Stig Bondesen. Han sad selv ved klaveret, da hans musik skulle indspilles, mens hans to ældre brødre tog sig af trompet og klarinet.

Den første optagelse skete i Frihavnen. Som så ofte i professionel filmproduktion var det en scene, der skulle bruges sidst i filmen.

Den beskriver Ole Olsens heldige forsøg på at få den færdige film smuglet til Sverige. Alberti har besluttet at beslaglægge filmen, men hans politifolk når ikke at forhindre den dramatiske flugt.

Ole Olsen havde besvær med sin film i 1907. Hans efterfølgere i 1961 stødtte også på adskillige problemer. På sen Elleore i Roskilde Fjord skulle et par løver skydes af storvildtjægere.

Ole Olsen købte sine løver af Hagenbeck i Hamborg. Henrik Brøndsted lånte sin af Zoologisk Museum. Denne udstoppede dyrenes konge gjorde udmærket fyldst, kombineret med optagelser af dens levende kollega i Zoologisk Have.

Løve-ståhej

Den udstoppede løve var — sin fredelighed til trods — skyld i en del postyr. Således studsede flere trafikanter og politibetjente, da den transporteredes til Roskilde

med hovedet strakt ud over bagsmækken på en lastbil.

Værre var det, da „Sandheden om løvejagten“ vistest for en sluttet kreds på en kro, tilhørende en af skuespillernes mødre. I baren sad en del opstemte mennesker. De unge filmfolk kunne ikke modstå fristelsen.

Efter forestillingen åbnede de ubemærket en dør ind til baren. Fra lydbåndet lød løvebrøl, mens den udstoppede løve blev skubbet frem i dørbåningen for straks at forsvinde. Resten af aftenen købte barens gæster kun alkoholfri drikke.

Filmen stod de unge mennesker i ca. 1500 kr. En stor hjælp var det, at Østersøgades Gymnasium har egen teatergarderobe, som de fik lov at benytte. Manglerne slap instruktøren udenom. Han gjorde nærbilleder i adskillige scener til en dyd af nødvendigheden.

Blod på tanden

Om ateller var der ikke tale, men det gik endda. Særlig heldige var filmfolkene, da de fik opsuset og adgang til en klunkelejlighed, som det sidste halve århundrede er gået sporløst hen over.

Størstedelen af de 1500 kr. er indspillet ved særforestillinger for skolekammerater og bekendte. Forestillingerne ledsages af lysbilledreklamer, som forskellige firmaer har betalt pænt for, samt af et one-man show af og med Henrik Brøndsted.

— Jeg er i øjeblikket stud. mag., siger han, men vil gerne med tiden under en eller anden form arbejde med film. Foreløbig har jeg planer om en ny film, lidt kortere end den første, uden tale — synkroniseringen er for problematisk — og mere eksperimenterende. „Løvejagten“ gav blod på tanden.

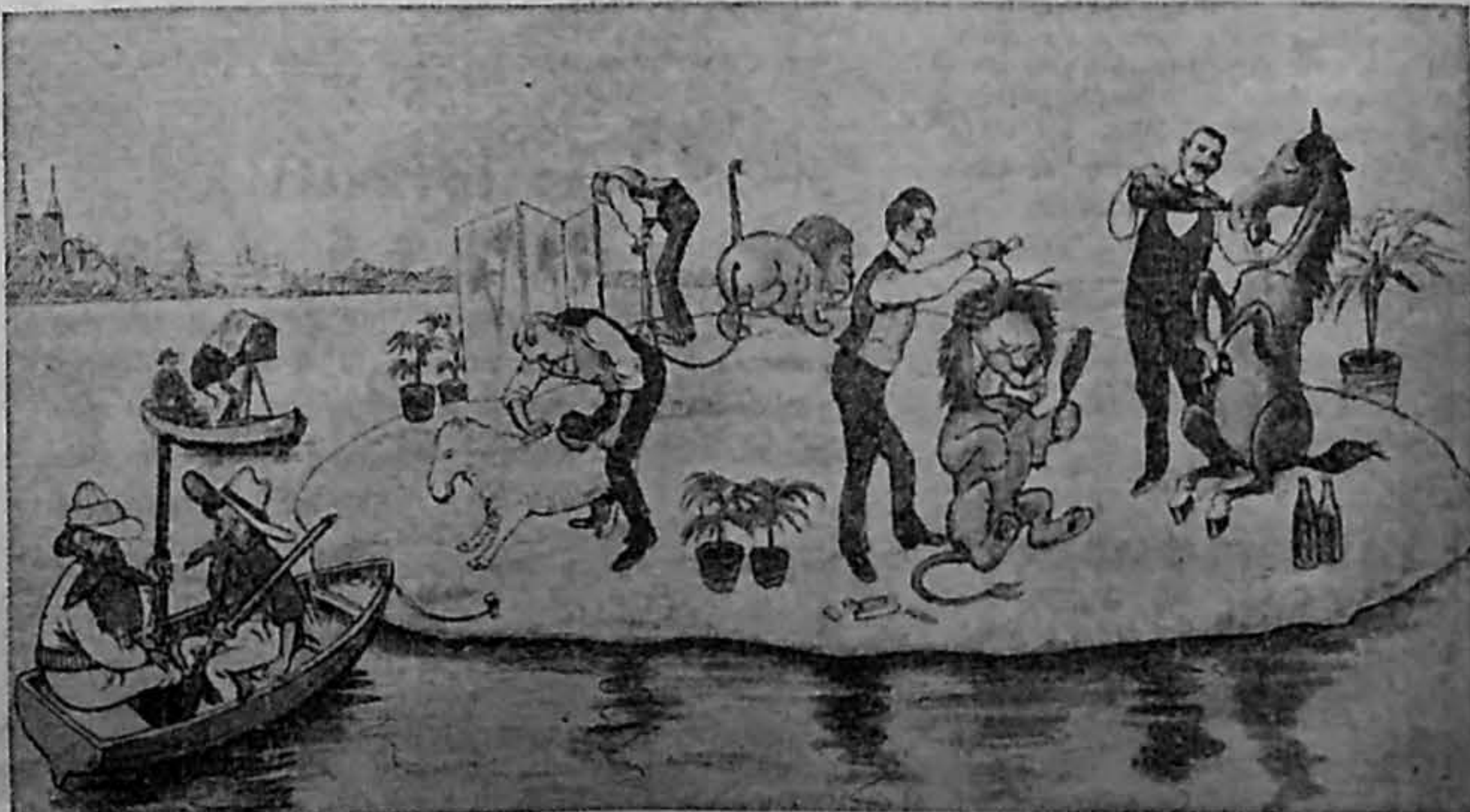

Bent Aagerup i aktion som den fortørnede justitsminister Alberti, som — uden held — nedlægger forbud mod løvejagtfilmen.

Lettere sagt end gjort. Men nu skulle det gøres.

Og det er blevet gjort. Publikum havde allerede fået „Sandheden om Rosemarie“. Nu fik de også „Sandheden om løvejagten“.

De to unge filmfolk sikrede sig gratis assistance af klassekammerater.

Alfred Schmidts karikaturtegning i 1907-udgaven af »Blæksprutten«: Løvejagtoplagelsen forberedes.